

András László

Nincs térerő

*Valóságos személyeknek
tekintettem a nőket,
akik a barátaimmal voltak.
A gyerekkor veszteségei után,
végül magát a gyerekkort is elveszítve,
ilyenkor úgy éreztem, újraépülhet a világ.*

*De mindez csupán az én fejemben zajlott,
– azt hiszem, kissé hülyének is néztek ezért
ezek a nők és a barátaim is.
Ők csak összejöttek, szétváltak, mentek tovább,
eltűntek. Sokan úgy, hogy alkalmam se volt
megszeretni őket.*

*Pedig én abban bíztam, hogy mind együtt
maradunk, és egyre többen
csatlakoznak hozzánk, barátok, nők,
és végül annyian leszünk,
hogy békében közlekedhetek
a szeretet által lefedett nagy területen.*

*De nem így alakult, és most hiába
járok összevissza, nincs térerő.*